



دعاهنگام دیدن ابر و برق و شنیدن صدای رعد

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نَظَرَ إِلَى السَّحَابِ وَالْبُرْقِ وَسَمِعَ صَوْتَ الرَّعْدِ

از دعاهای امام علیه السلام است هنگامی که به ابر و برق (درخشیدن ابر) نگاه می‌کرد، و بانگ رعد (غرژش ابر) را می‌شنید

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَيْنِ آيَاتِنِ مِنْ آيَاتِكَ وَهَذَيْنِ عَوْنَانِ مِنْ أَعْوَانِكَ يَبْتَدِرَانِ طَاعَتَكَ بِرَحْمَةٍ نَافِعَةٍ أَوْ نِقْمَةٍ
ضَارَّةٍ

بار خدایا، این دو، دو نشانه از نشانه‌های تو و دو کارگزار از کارگزاران تو، که به فرمانبرداری تو می‌شتابند،
آن‌گاه که بخواهی رحمت سودمند خود را فرستی یا عقوبت و عذاب زینبار خویش را.

فَلَا تُمْطِرْنَا بِهَمَّا مَطَرِ السُّوءِ وَلَا تُلبِسْنَا بِهَمَّا لِبَاسَ الْبَلَاءِ ۝

ای خداوند، به آن دو، باران عذاب بر ما مبار و جامه محنت و بلا بر ما می‌پوشان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْزِلْ عَلَيْنَا نَفْعَ هَذِهِ السَّحَابِ وَبَرَكَتَهَا

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و سود و برکت این ابرها را بر ما بباران

وَاصْرِفْ عَنَّا أَذَاهَا وَمَضَرَّتْهَا وَلَا تُصِبْنَا فِيهَا بَاقِفَةً وَلَا تُرْسِلْ عَلَيَّ مَعَايِشَنَا عَاهَةً

و آزار و زیانشان از ما دور گردان و به آفت آن گرفتار مساز و برگ معیشت ما دچار بلا مگردان



اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ بَعَثْتَهَا نِقْمَةً وَأَرْسَلْتَهَا سَخَطَةً فَإِنَّا نَسْتَجِيرُكَ مِنْ غَضَبِكَ

ای خداوند، اگر این ابر برانگیخته‌ای که ما را بدان عذاب کنی، یا از سر خشم و سخط فرستاده‌ای، از خشم و سخط تو به تو پناه می‌آوریم

وَبَتَّهَلُّ إِلَيْكَ فِي سُؤْلِ عَفْوِكَ فَمِلْ بِالْغَضَبِ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَأَدِرْ رَحِي نِقْمَتِكَ عَلَى الْمُحْدِثِينَ

و به درگاهت زاری می‌کنیم مگر عفو تو را به ما ارزانی داری. ای خداوند، خشم و سخط خویش بر سر مشرکان بگمار و آسیاب انتقامت را بر سر ملحدان به چرخش آر.

اللَّهُمَّ أَذْهَبْ مَحَلَّ بِلَادِنَا بِسُقْيَاكَ وَأَخْرِجْ وَحَرَ صُدُورِنَا بِرِزْقِكَ وَلَا تَشْغَلْنَا عَنْكَ بِغَيْرِكَ

ای خداوند، باران بفرست و خشکی از زمینهای تشنه ما ببر و به رزقی که ما را ارزانی می‌داری وسوسه و اضطراب از دل ما بزدای و ما را از خود به دیگری مشغول مدار.

وَلَا تَقْطَعْ عَنَّا مَادَّةَ بَرَكَ فَإِنَّ الْغَنِيَّ مَنْ أُنْغِيَتْ وَإِنَّ السَّالِمَ مَنْ وَقِيَتْ

ماده فضل و کرم خویش از ما همگان منقطع مفرمای، که غنی کسی است که تواس غنی گردانیده باشی و تندرست کسی است که تواس از بلا ننگه‌داری.

مَا عِنْدَ أَحَدٍ دُونَكَ دِفَاعٌ وَلَا بِأَحَدٍ عَنِ سَطُوتِكَ امْتِنَاعٌ تَحْكُمُ بِمَا شِئْتَ عَلَى مَنْ شِئْتَ وَتَقْضِي بِمَا أَرَدْتَ فِيمَنْ أَرَدْتَ

کس در برابر تو دفاع نتواند و کس در برابر سطوت تو پناهی نیابد. بر هر کس به هر چه خواهی حکم کنی و بر هر کس به هر چه خواهی قضا رانی.



فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا وَقَيْتَنَا مِنَ الْبَلَاءِ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى مَا خَوَّلْتَنَا مِنَ النِّعْمَاءِ

حمد باد تو را که ما را از بلا در امان داشته‌ای. سپاس تو را که نعم خود به ما عطا فرمودی.

حَمْدًا يُخَلِّفُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ وَرَاءَهُ حَمْدًا يَمَلَأُ أَرْضَهُ وَسَمَاءَهُ

حمدی که حمد دیگر حمد گوینان را واپس گذارد، حمدی که زمین و آسمان‌ها را پر سازد (بسیار و بی اندازه باشد)

إِنَّكَ الْمَنَّانُ بِجَسِيمِ الْمَنِّ الْوَهَّابِ لِعَظِيمِ النِّعَمِ الْقَابِلِ لِسِرِّ الْحَمْدِ الشَّاكِرِ قَلِيلِ الشُّكْرِ

توئی بسیار نعمت دهنده و بسیار بخشاینده نعمتهای بزرگ، ستایشی اندک را پذیرنده‌ای و سپاسی ناچیز را سپاسگوی.

الْمُحْسِنُ الْمُجْمَلُ ذُو الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ

احسان کننده‌ای، نیکی رساننده‌ای، صاحب نعمتی، هیچ خدایی جز تو نیست و سرانجام همگان به سوی توست.